

DESIRE®

Charlene Sandsová
Zásnubní trik

 HARLEQUIN®
TM

CHARLENE SANDSOVÁ

ZÁSNUBNÍ TRIK

PŘEKLAD

JANA VRBACKÁ

Milá čtenářko,

věřím, že nejnevlídnější a nejchladnější měsíc roku Vám dokážou trochu prohrát mé knihy. Moji hrdinové se v nich opět vydávají na cestu za láskou, a ať již musí čelit zdánlivé neslučitelnosti svých charakterů, jak je tomu v povídkách Zásnubní trik a Rebel z Royalu, či těžkému narušení důvěry v minulosti, o čemž vypráví příběh Žena s tajemstvím, vždy se jim podaří zastavit se, nahlédnout pravdivě na své emoční zmatky, a co je důležité, najít odvahu riskovat. Ano, bez této odvahy by se jejich život neposunul dál, jen by si hýčkali svá zranění a předsudky. Vy ale víte, že z mých romancí můžete čerpat sílu, radost a potěšení, že vždy zvítězí to lepší v člověku a Vy se dočkáte dobrých konců...

S láskou

Váš Harlequin

Charlene Sandsová

ZÁSNUBNÍ TRIK

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Fake Engagement Favor

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Jana Vrbacká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2021 by Charlene Swink
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8949-8 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-8950-4 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-8951-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Takže to skutečně uděláme?“ zeptala se Gianna pohledného a trochu samolibě se tvářícího Gagea Tremainea. Seděla na terase s výhledem na nádherně upravené Tremaineovy pozemky a nemohla uvěřit, že souhlasila, že bude na veřejnosti hrát Gageovu novou lásku. Jeho snoubenku, proboha, dokud si countryová hvězda zase nedá život a pověst do pořádku!

„Máš přítele nebo někoho, komu by to mohlo vadit?“

„Já... ehm... ne. Momentálně ne,“ pronesla tiše.

„Tak pak myslím, že jdeme do toho,“ pronesl s texaským přízvukem, který jeho fanoušci zbožňovali. „Nerad to přiznávám, ale jsi fakt dokonalá. Nikdo tě nezná a máš perfektní povolání. Jsi chytrá a bezúhonná a navíc rodinná přítelkyně. Dává to smysl, Gianno.“

To všechno byla pravda, ale když to slyšela Gagea říkat, připadalo jí to všechno tak... fádní.

„Ale já vůbec nejsem tvůj typ.“ To nebyla. Ani náhodou. Nevypadala jako módní ikona. Většinou nosila vlasy vyčesané do rozčuchaného drdolu a bez brýlí sotva viděla.

„Snažíš se naznačit, že jsi pro mě příliš inteligentní, profesorko Marinová?“

Dobry boze. Tak už je to tu zase. Někdy si ani nebyla jistá, jestli má Gagea vůbec ráda. Odmalička si ji dobíral. Kvůli tomu, jak vypadá, že se dobře učí.

Vyrůstala mezi Tremaineovými a pravda byla taková, že Gage jí byl trnem v oku. Jenže se pak vždycky usmál a řekl jí, že to tak nemyslel, a ona mu pokaždé odpustila.

„Tak o tom vůbec nepochybuj.“

Usmál se. „To máš naprostou pravdu.“

Jeho neuvěřitelně modré oči ztmavly, a pak se mu ve tváři objevil vážný výraz. „Já vím, že toho chci po tobě moc. Jsem v úzkých a Regan Fitzgeraldová, moje manažerka, vymyslela tuhle drobnou lest, abych si získal média na svoji stranu. Taky z toho nejsem zrovna odvázaný, ale musím si vylepšit image. Sice nejsem žádný svatoušek, ale takový mizera, jak mě poslední dobou líčí, taky nejsem. Nakonec to mělo dopad i na prodej mých desek.“

„A ještě bys rád dostal tu roli ve filmu Neděle v Montaně.“

„Rebelům se hlavní role v rodinných dramatech nedávají.“

„Chápu. Ale... ale určitě je fůra holek, které by tvoji snoubenku hrály rády.“

„Jenže já nikomu jinému než tobě nevěřím,“ přiznal a bylo mu vidět na očích, že mluví čistou pravdu. „Kdyby se to rozkřiklo, mohl by to být můj konec.“

„Ópravdu?“ To jí tolik věřil? No, věřil jí právem. Nikdy by nikoho z jeho rodiny nezdadila. Tremaineovi byli její druhou rodinou. Její maminka a Rose Tremaineová, Gageova matka, byly jako sestry. A Rose byla její anděl strážný, když její matka onemocněla. Pomáhala jí platit účty za léčení, které si mladá profesorka z Fairmontské univerzity nemohla dovolit.

Rose ji držela za ruku, když její maminka zemřela, a jejich tiché vzlyky vzájemné pouto ještě posílily.

„Jo, podle Regan bych už nejspíš nadobro přišel o pověst, kdyby se po všech těch skandálech z poslední doby provalilo, že jsem si někoho najal jako falešnou snoubenku.“

„No, skandálů jsi fakt pár měl,“ pronesla taktně. Přesněji řečeno tři a pokaždé měl Gage nějakou výmluvu nebo důvod, proč se to stalo. Objevoval se na titulních stránkách novin a média často otiskovala lži o stále svobodném známém zpěvákovi s hlubokým sexy hlasem, který přiváděl ženy k šílenství. I Gianna musela uznat, že má Gage obrovský talent. A to ani nebyla fanouškem country hudby. „Při tom posledním jsi málem přišel o život.“

Gage zvedl ruku ke krku a opatrně se dotkl jizvy, která byla pořád patrná. Byl to následek hospodské rvačky, kdy mu rozbitá láhev prořízla hrdlo. „Ani mi to nepřipomínej. Myslím, že to bylo dost dobré ponaučení.“

„Abys příště nezachraňoval dámu v nesnázích?“

„Spíš abych se nepletl do hádky mezi holkou a jejím klukem. Ale na svoji obranu musím říct, že to, co jsem viděl v tom baru, byl opilý hulvát, který se choval hrubě k ženě.“

Podle toho, jak to Gage vylíčil, přijela policie ve chvíli, kdy krvácel z rány pod krkem, členové jeho kapely byli celí potlučení a v baru byl totální zmatek. Ke všemu se ta dívka ještě postavila na stranu svého násilnického přítele, místo aby se zastala Gagea. Nakonec ho obvinili, že rvačku začal on a musel zaplatit veškeré škody. Jeho fotka se objevila na předních stránkách všech bulvárních časopisů a byla to velká rána pro jeho pověst.

Další dva skandály nebyly tak pikantní, ale stačily k tomu, aby byl jeho jména plný bulvár. Podváděl svou přítelkyni a do reportéra, který se ho na to zeptal, strčil tak, až upadl na zem. Tím si moc sympatií nezískal. Gage tvrdil, že je v obou případech nevinný, ale paparazziové si na něm smlsli.

Na terasu vyšla Rose a nesla podnos se studeným čajem a sušenkami. Gianna se v myšlenkách vrátila do jiných, šťastnějších časů. Máma a Rose rády sedávaly právě tady na terase a popíjely ledový čaj.

Sevřel se jí žaludek. Bylo to pro ni stále nové, žít bez maminky. Ta bolest nehodlala ustoupit. Pořád na ni musela myslet.

„Dej si ledový čaj, Gianni. Obsloužíš ji, Gagei?“ Položila táč na stolek.

„Jistě, mami.“ Vstal a pohlédl na matku. „Tys přinesla jen dvě sklenice?“

„Ano, nechám vás dva ještě chvíli, abyste si promluvili. Přišla jsem ti říct, Gianni, že se na tebe vůbec nebudu zlobit, když Gageovu žádost odmítneš.“ Rose jí položila ruku na paži a stiskla ji. „Já vím, že toho po tobě chceme hodně, zlato.“

„Podívej, když pojedeme na turné, slibuju, že vždycky budeme mít apartmá se dvěma ložnicemi. A budeš mít řůru času na svoje bádání,“ dodal Gage.

„A bylo by to jen na jeden měsíc, že?“

„Šest nebo sedm týdnů,“ řekl. „To by mělo stačit, abych stihl pár plánovaných koncertů a získal tu roli.“

To by bylo téměř celé léto. „A co pak?“

„No, to jsem ještě tak úplně nedomyslel. Ale jakmile léto skončí, budeš se muset vrátit do školy, ne?“ zeptal se.

Přikývla.

„Jen doufám, že když se kolem mě nebude nic zajímavého dít, bulvár brzy ztratí zájem. No a pak bychom se mohli v klidu a tichosti rozejít.“

„Kdy pak? Za jak dlouho?“

Gage pokrčil rameny. „To nevím. Záleží na tom?“

Rose sjela syna přísným pohledem. „Samozřejmě, že na tom záleží. Gianna nemůže svůj život odložit na neurčito.“

Jeho domněnka, že mimo učení nemá žádný soukromý život, žádný *milostný život*, ji vyvedla z míry. Občas si s někým vyšla. No dobrá, ale jen tehdy, když jí kamarádka Brooke domluvila schůzku naslepo. Ale docela se jí líbil Timothy Bellamy, univerzitní profesor historie. Zatím si jen párkrát zašli na kávu.

Příliš to mezi nimi nejiskřilo, jenže ona truchlila po mamince a soustředila se na svoji kariéru.

„Promiň, jasně.“ Poškrábal se na zarostlé bradě.

Rose se jí podívala do očí a mile se usmála. „Nezapomeň, že pokud se rozhodneš, že je to nad tvoje síly, všichni to pochopí. Vždycky budeš součástí naší rodiny.“

„Díky, Rose. Moc to pro mě znamená.“

Rose ji políbila na tvář a odešla.

Gianna se otočila ke Gageovi. „Tvoje máma mi vždycky dávala najevo, že mě tu ráda vidí.“

„Má tě moc ráda, Gianno.“

„Máma jí chybí skoro stejně jako mně.“

„Jo, tvoje máma byla fakt úžasná.“

„A byla tvojí zapálenou fanynkou ještě dřív, než ses proslavil.“ Ačkoli Gianna nedokázala za nic na světě pochopit proč. Zhluboka si povzdechla. „Pořád nemůžu uvěřit, že tu už není.“

Gage přikývl. Chvíli mlčel a hleděl do krajiny před sebou. Nebyl pořád jen samolibý a namachrovaný. Někdy dokázal být i milý a Gianna si nedokázala představit, že by jeho žádost odmítla. Dlužila rodině Tremaineových tolik a tohle byl jeden ze způsobů, jak jim jejich laskavost oplatit. Navíc ji třeba pomoc Gageovi na chvíli zbaví smutných vzpomínek.

„Když já jsem děsně špatná lhářka,“ vyhrkla. „Já jsem takový ten typ, co vždycky mluví pravdu a nic než pravdu.“

Gage zamrkal a trhl sebou. Chvíli mu trvalo, než její slova zpracoval. „Většina toho, co budeme říkat, bude pravda. Jsme kamarádi od dětství a letos v létě jsme se sblížili. Došlo nám, že k sobě něco cítíme.“

„Poté, co jsi byl zraněn při té rvačce?“

„To by šlo. Nakonec zase tak špatná lhářka nebudeš.“

„Já umím řešit problémy, Gagei. Ne lhát. Tohle si musíme domluvit dřív, než nás spolu uvidí na veřejnosti.“

„Takže do toho půjdeš?“

Přikývla, ale vůbec si nebyla jistá. Nikomu z Tremaineovic rodiny ovšem pomoc odmítnout nemohla. I kdyby to znamenalo jít proti svému přesvědčení.
„A kdy se jako zasnoubíme?“

Gage se zakřenil a zuby se mu zaleskly v zářivém úsměvu. Vypadal skvěle, byl talentovaný, z dobře situované rodiny, a teď musel předstírat, že je do ní zamilovaný.

Aspoň se tak prověří jeho herecké schopnosti. On to nejspíš zvládne.

Ale co ona?

„Poslední návštěva, která bydlela v domku pro hosty, se nakonec zamilovala do mého bratra Cadea,“ rozpovídala se Gageova sestra Lily.

Gianna se zprudka posadila na pohovku vedle Lily, popadla polštář a položila si ho na klín. Během života strávila u Tremaineových dost času, někdy v hlavním domě, někdy tady v domku pro hosty. Líbilo se jí soukromí, které tu měla. Mohla si tu v klidu a nerušeně tříbit myšlenky. „S Harper jsem se už potkala. Ke Cadeovi se dokonale hodí. A on k ní.“

„Já vím. A jsem ráda, že mám svůj podíl na tom, že se ti dva dali dohromady. I když to bylo neplánované. Ale vyšlo to. Kdo ví, jak to nakonec dopadne s Gagem a s tebou?“ Lily na Giannu vrhla zářivý úsměv a jí spadla brada.

„Lily, ať už myslíš na cokoliv, nech toho. Nic takového se mezi mnou a Gagem nestane. On... on... není můj typ.“

„Ty máš nějaký typ?“

„Ne. Ano. Myslím, že mám. Někdo, kdo se zajímá o výtvarné umění, historii a filozofii.“

„Aha, myslíš někoho, kdo nezpívá jako bůh a fanynky mu nepadají k nohám?“

Gianna vykulila oči. „Mně na takových věcech ale nezáleží.“

Lily se moc přesvědčeně netvářila. „Jen říkám, že Gage dokáže být naprosté zlatíčko. Aby tě to nezaskočilo.“

„To se neboj. Však já si s ním poradím, když na věc přijde.“ Dokázali si jeden druhého dobírat a vést spolu slovní zápasy třeba celý den. Znepokojovala ji však druhá část dohody. Byla zvyklá jednat přímo a narovinu. Opravdu nedokázala lhát. Přesně tak to Gageovi řekla a byla to pravda.

„No, každopádně vám to zanedlouho vypukne. Do velké rodinné sešlosti na oslavách čtvrtého července zbývá týden. Tam Gage plánuje vaše zasnoubení oznámit.“

Takže už to bylo tu. Za týden začne jejich malá šarada a do určité míry to vítala jako dobré rozptýlení. Aspoň ji to vytrhne z nejhrošího smutku. Jenže se taky cítila trochu nejistá. Gianna se zvedla z pohovky, přešla k oknu a v něm zachytila svůj odraz. Spatřila smutnou ženu s pobledlou olivovou pletí, obyčejným oblečením a brýlemi s tlustými obroučkami. Ramena jí poklesla a obrátila se k Lily. „Copak si fakt myslíš, že nám někdo skočí na to, že se s Gagem milujeme?“

„Gage všechny přesvědčí.“

Ale Gianna potřebovala víc než to. Potřebovala jistotu, že to zvládne. „Lily? Myslím, že potřebuju tvou pomoc.“

„Jakou?“

„Navrhuješ interiéry a jsi moc dobrá. Ale poradila by sis i s exteriérem?“

„To víš, že ano.“

„Ale já myslím lidský exteriér.“

Lily okamžitě došlo, kam Gianna míří. „Chceš změnit vizáž?“

„Ne, nechci, ale myslím, že to mám zapotřebí. Vždyť já vůbec nezapadám do Gageova světa. Ani

trochu. Ale kdybych líp vypadala, mohlo by to všechno usnadnit.“

Lily si ji kriticky prohlédla. Gianna si sundala brýle a okamžitě začala mžourat.

„Zkoušelasi někdy kontaktní čočky?“

„Ano, ale dráždí mi oči.“

„Ke tvému obličejí se ale brýle hodí. Zapomeň na čočky. A upřímně, jsi docela hezká, Gianno. Jen potřebuješ zvýraznit své silné stránky. Jen trochu. A možná trochu změnit šatník.“ Lily se usmála.

„Takže mi pomůžeš?“

„Samozřejmě. Nebude to žádná drastická změna, ale budeš překvapená, co s ženou udělá trocha make-upu a nový účes. Pojď, ukážu ti, co by se dalo udělat s tvým šatníkem.“

Gianna šla s Lily k zrcadlu v předsíni.

„Některé věci je třeba upravit,“ spustila Lily. „Třeba tahle bílá halenka, kterou máš na sobě. Je dlouhá a beztvará. A teď koukej,“ řekla Lily, srolovala jí rukávy nad lokty a rozepnula jí poslední tři spodní knoflíčky. Pak vzala cípy blůzy a svázala jí je na uzel v pase. „Tak. Vidíš ten rozdíl? Z beztvarého oblečení je rázem stylový ohoz. Stačí jen trocha fantazie.“

Gianna se zkoumala v zrcadle. Stačila chvilka, a Lily s ní dokázala hotový zázrak.

„Zítřa zajdeme do kadeřnictví a necháme ty tvoje husté vlasy trochu sestříhat a zesvětlit. A pak si vyrazíme na nákupy.“

„Díky, Lily.“

„Nemáš zač. Ale je ti jasné, že Gage po tobě nic takového nechce?“

„Ale já to nedělám kvůli němu, Lily. Potřebuju to udělat kvůli sobě.“

„Chápu to. Jsi skvělá kamarádka, Gianno.“ Lily ji pevně objala.

Pokud tu roli měla hrát dobře, musela do toho jít naplno. A Gianna nedělala nikdy nic jen napůl.

Gage stál přede dveřmi domku pro hosty a chystal se zaklepat. Na tohle rande, výlet do místní cukrárny na zmrzlinový pohár, se moc necítil. Myslel si, že bude mít ještě pár dní čas, než ta šaráda vypukne. Jenže jeho manažerka Regan měla jinou představu. Než se člověk zasnoubí, musí se se svojí druhou polovičkou párkrát ukázat na veřejnosti. Bude to vypadat realističtěji.

Sice nesouhlasil, ale Regan vždycky věděla, jak ho dostat z bryndy. Na to byla expertka, a on by ji konečně měl začít poslouchat.

Takže mu nezbylo nic jiného než vyrazit na první rande s Giannou. Měl by být rád, že souhlasila, protože z toho nápadu nebyla o nic víc nadšená než on. A svým typicky věcným způsobem uvedla argumenty, proč by se spolu neměli ukazovat až do oznámení zásnub. Nepřilákali by tak velkou pozornost médií. Bylo to příliš brzy. Ani jeden z nich na to nebyl připravený.

Gianna se v ničem z toho nemýlila, ale Regan měla pravdu. Muselo to vypadat, že se jejich vztah vyvíjí přirozeně.

Zaklepal a pokusil se přestat mračit a nasadit úsměv. Počkal skoro minutu a pak zaklepal znovu.

Konečně se dveře otevřely a na prahu se objevila Gianna.

Nebo si aspoň myslel, že je to Gianna. No teda! Vyschlo mu v krku. Co to má, sakra, být? Vlasy měla sestříhané těsně pod ramena, tmavě kaštanové prameny se zářivě leskly a brýle s tenkými obroučkami jí je držely, aby jí nepadaly do obličeje. Její světle zelené oči pod elegantními brýlemi vypadaly ještě výrazněji než jindy. Měla na sobě džínové šaty s úzkými ramínky a nápadným výstřihem, které dávaly vyniknout jejím půvabným ženským křivkám. Gianna měla výstřih? Co ji znal, nosívala vždycky beztvaré

oblečení, které jí zakrývalo postavu. Tohle tedy byla změna!

Na tváři se jí objevil ruměnc a Gage si nebyl jistý, jestli za to nemůže on. Prohlížel si ji od hlavy k patě až k páskovým sandálům a nehtům, nalakovaným světle růžovým lakem.

„Nezírej na mě.“

Zíral. Nedokázal od ní odtrhnout oči, a to nebylo dobré. Nelíbilo se mu, že měl pocit, jako by ho zasáhl elektrický proud. Že se mu najednou zatajil dech. Gianna byla... nádherná.

Tak tohle ne. Takhle na žádnou ženu nezareagoval už celé roky. Gianna ale byla zakázané ovoce a na to nesměl zapomínat. Patřila do rodiny, znal ji odmalička, byla dcera nejlepší kamarádky jeho matky. Navíc držela smutek.

„Cos to se sebou provedla?“ Musel se chovat jako vždycky. Dobírat si ji. Její proměna ho rozhodila. Naštvalo ho to.

Hrdě zvedla hlavu. „Nic,“ odsekla.

„Mě neoklameš, Šprtko.“

„Myslela jsem, že mě bereš na zmrzlinu, Bezmozku.“

Ústa mu zaškubala, ale úsměv zadržel. Použití jejich vzájemných přezdívek z dětství ho kupodivu uklidnilo. Když byli malí, hrával si s ní, pokud tedy zrovna neměl na práci něco lepšího. Sice ji tak trochu trápil, ale Gianna se moc nedala. Statečně se držela a vracela mu to stejnou měrou. Vždycky to na ní obdivoval. Neustoupila. Ne, byla příliš rychlá a chytrá na to, aby ji dostal. „No, to беру. Můžeme vyrazit?“

Pozvat ji do nejvyhlášenější cukrárny Tři kopečky v Juliet byl jediný způsob, jak ji přemluvit, aby s ním šla dnes večer ven. Pokud mu paměť sloužila, dokázala vždycky slupnout tři kopečky zmrzliny bez mrknutí oka.

Přikývla. „Tak jdeme, ať už to máme za sebou.“

Sice s ní naprosto souhlasil, jenže slyšet to od ní ho zabolalo. Parkoval na příjezdové cestě, a když jí otevřel dveře, aby nastoupila, oči mu padly na její opálené nohy. Přistihla ho, jak na ni zase zírá, a on předstíral, že si toho nevšiml.

Na půli cesty do města se Gage na Giannu podíval. „Ne, že bych si stěžoval, ale proč jsi to udělala?“

Otočila se na druhou stranu a zadívala se z okna. „Ale mně připadá, že si stěžuješ.“

„Mohla bys mi odpovědět?“

Prudce vydechla. „Musela jsem to udělat. Zvážíla jsem všechny možnosti a došla jsem k závěru, že pokud chceme, aby nám to lidé uvěřili, musím taky podle toho vypadat. Lily mi s tím pomohla.“

„Lily odvedla kus dobré práce.“

„To má být lichotka?“

Takže mu to řekla jasně: neoblékla se tak, aby udělala dojem na něho, nýbrž jí šlo jen o to, aby jejich plány vyšly. Gianna nebyla ten typ, který si říká o komplimenty, ale tenhle jí dlužil. „Moc ti to sluší, Gianno.“

Což bylo ale slabé slovo.

„Děkuju.“

Jakmile dorazili do města, zaparkoval auto dva bloky od cukrárny. Gianna se na něho zvědavě podívala. „Proč parkujeme tady?“

„Malá procházka nám jen prospěje.“

„Nech mě hádat, to vymyslela Regan? Aby nás spolu vidělo víc lidí?“

Neudělal jí tu radost a neodpověděl, protože měla zase pravdu a on to nerad přiznával. „Tady ve městě mě lidi většinou moc neobtěžují, ale jen tě chci upozornit, že až mě uvidí s tebou, může se to změnit.“

Vystoupil z auta, otevřel jí dveře a nabídl jí ruku.

Vsunula mu prsty do dlaně a hebkost její kůže ho zasáhla. Vyrázili ulicí, slunce pomalu zapadalo a letní vzduch byl těžký a horký. Po krku mu stékaly